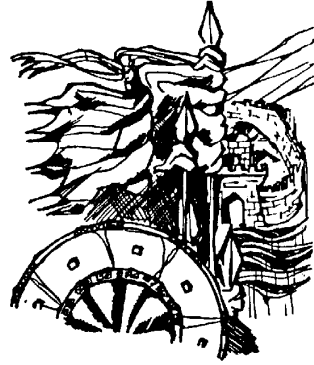

Viết sử vô lòng

*Ái đã đi qua tuổi học trò
Không mộng ngày thù cũng mơ đêm
Tối mơ làm vua trời Phù Đổng
Cười ngựa sắt đánh tan giặc Ân*

*Có đêm mơ ông Lý thường Kiệt
Đại nghị lâm liệt không kể xiết
Nam quốc sơn hà Nam Đế cư
Đánh Tống bình Chiêm không biết mệt*

*Có đêm thấy ông Trần quốc Toản
Bóp nát trái cam ở trong tay
Phá cường địch năm mươi bảy tuổi
Không khác gì Bà Triệu Bà Trưng*

*Có đêm gặp đức Trần hưng Đạo
Tuốt gươm thiêng truyền hịch giữa ba quân
Bách Đằng giang! Bạch Đằng giang!
Không phá tan giặc thù không trở về*

*Có đêm gặp người trai Nguyễn Trãi
Tiền chân cha tôi Nam Quan
Con về đi tận trung là tận hiếu
Đem gươm mài dưới ánh trăng tan*

*Có đêm mộng thấy ông Lê Lợi
Mười năm gian khổ chống quân Minh
Đem đại nghĩa để thắng hung tàn
Lấy chí nhân mà thay cường bạo*

*Nhiều đêm mộng thấy
Quang Trung Đại Đế
Đoạt giáo công thành như
chè tre
Đại phá quân Thanh như
vũ bão
Nã Phá Luân cũng khó được
như ông*

*Mỗi giấc mơ đều có tiếng
vang
Vọng lại từ ngàn năm dựng
nước
Giữ gìn từng phân núi tác
sông
Là sự mệnh của giòng giống
Việt*

AET Đỗ Bưởi

GẶP NHAU SAU BỐN MƯƠI NĂM

*Chỉ muốn được gặp nhau một lần
Chỉ muốn trao những câu thân
thương
Bạn bè thuở trước hàng trăm đầu
Đầu ngón tay đếm cuộc vương tròn*

*Ừ thì mày cê say cho đã
Ừ thì mày cê chửi thả giàn
Tau với mày cùng chung một cội
Hận sông Gianh. Đau, hổ nhớ rừng*

*Tau với mày từng ăn cơm cháy
Mày với tau từng ngủ nhà bàn
Gặp nhau xin lạy nhau bốn lạy
Đàn đất giầy vẫn gầy trọn ngày*

*Cao cao sơn thượng hê hành thuyền
Thâm thâm hải đế hê tầu mã
Chiếc giắc nê ngai triết dạ hồng
Một huyền cầm tử tận nhật đồn*

*Mình đã chèo thuyền trên núi cao
Dưới biển sâu mình cùng đưa ngựa
Anh em mình là dân nổi khổ
Vỗ sóng trâu đất rỗng suốt đêm*

*Kim Kiều cách biệt mười lăm năm
Cụ Nguyễn Du đã khóc suốt mười
Mày tau cách biệt bốn mươi năm
Gặp nhau muốn khóc không khóc được*

*Thương những giòng sông xa bên cũ
Thương cánh sao băng lạc cuối trời
Gặp nhau xin lạy nhau bốn lạy
Anh em mình như thể tay chân*

ACT ĐỒ Bưởi